Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!
Birourile de anunciurĭ:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*: în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*: în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețulu insertiunilorŭ: o seria garmondu pe o colonă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicarĭ mai dese după tarifa și învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anu 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unu anŭ 12 fl., pe șese lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtu abonamentele câtu și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 15. **Brașovŭ, Vinerĭ, 22 Ianuarie (3 Februarie)** **1888.**

Jubileulŭ de 50 de ani
alŭ
„GAZETEI TRANSILVANIEI“.

Selagiu, 1 Ianuarie 1888.

Precum columna cea de norŭ și focŭ a protegiatŭ poporulŭ celŭ alesŭ alŭ lui Dumneḑeu în patruḑecĭ de anĭ, astfel; „Gazeta Transilvaniei“ a condusŭ neamulŭ românescŭ, celŭ din nobila stirpe latină, în cincĭḑecĭ de anĭ: fie ca precum Davidŭ a săltatŭ înaintea chivotului legei (II Samuilŭ VI, 16), așa se săltămŭ înaintea centenarului „Gazetei Transilvaniei“. Evviva!

Ioanŭ Vicașiu protopopŭ. **Alexandru Vicașiu** preotŭ, **Augustinŭ Vicașiu** preotŭ. **Emiliu Vicașiu** preotu, și **familiile lorŭ.**

Poiana sărată, 12 Ianuarie 1888.

Multŭ respectabile Domnule Dr. Aurelie! Scusați-mĕ pentru întârḑiare, căcĭ am fostŭ bolnavŭ; acum înse mĕ simtŭ bine și nu voescŭ a trece cu vederea, de a'mĭ face datoria față cu dorritulŭ jubileu de 50 de anĭ alŭ prețuitului ḑiarŭ „Gazeta Transilvaniei“, mai alesŭ că în timpulŭ acela, când a începutŭ a intra în viĕță și a deștepta simțulŭ Românilorŭ — ce putere are unŭ ḑiarŭ națională românescŭ! — am venitŭ și eu dela metropolia din Bucurescĭ și am intratŭ în funcțiune ca cântărețŭ la Sf. biserică cu hramulŭ Sf. Nicolae, și din timpulŭ acela am fostŭ în cea mai bună relațiune cu distinsulŭ domnŭ alŭ D-vóstrĕ părinte în Domnulŭ rĕposatŭ Iacobŭ Mureșianu.

Vĕ rogŭ dér primițĭ și acum urarea mea.

Trăiéscă vrednicŭlŭ bărbatŭ alŭ Românilorŭ d-lŭ Georgiu Barițŭ, trăéscă respectatulŭ și demnulŭ succesorŭ, actualulŭ Redactorŭ, Dr. Aurel Mureșianu.

Ioane Beloiu,
protopopŭ gr.-orientalŭ.

Craiova, 29 Decemvre 1887

O dorință viă și fierbinte, care consumă de secolĭ inima tuturorŭ Românilorŭ și pe care nemuritorulŭ poetŭ Andreiu Mureșianu, o cânta cu cuvintele: „Românĭ din patru unghiurĭ, uniți-vĕ în cugetŭ, uniți-vĕ'n simțirĭ“, începŭ a se realisa cu mai multŭ succesŭ, de când apărŭ „Gazeta Transilvaniei“, care luptă o jumĕtate de seculŭ pentru cultura și deșteptarea națională.

Pentru realisarea dorințelorŭ și aspirațiunilorŭ Poporului Românŭ, urămŭ bĕtrânei „Gazete“, cu ocasiunea jubileului ḑe 50 anĭ, viĕță lungă, și D-Vóstrĕ. D-le Directorŭ, forțe nouĕ, perseveranță și victoria.

Odată cu aceste urărĭ, Vĕ rugămŭ sĕ primițĭ și asigurarea înaltei nóstre consideratiunĭ.

p. Clubulŭ naționalŭ: **P. Chițu**,
p. Societatea „Carpații Românĭ din Craiova“: **I. Chețianu.**

Bandulŭ de Câmpiă, 7 Ian. 1888.

Dumneḑeulŭ lui Israilŭ vĕ trimiță luceférulŭ sĕu de lumină conducĕtóre în nóptea intunecósă: ér eu voiu cere la masa Domnului sĕ vĕ binecuvinteze ostenelele D-vóstrĕ, ca sĕmĕnța sĕmĕnată în grădina românismului sĕ aducă fructe însutite spre onórea Domniei vóstre și a nĕmului românescŭ pentru care vĕ jertfițĭ.

Filipŭ Popŭ,
preotu greco-catolicŭ.

Feldru, 13 Ianuarie 1888.

Din inimă Vĕ salutămŭ și Vĕ gratulămŭ jubileulŭ de 50 anĭ alŭ prețuitei foi „Gazeta „Transilvaniei“.

Sĕ Vĕ întărescă Dumneḑeu, ca și pe viitorŭ sĕ purtațĭ cu probata-Vĕ bărbăția de ferŭ *stégulŭ adevĕratei politicĭ românescĭ*.

Gregoriu Mureșianu, Toderŭ Scridonŭ, Ionŭ Iloe, Leonŭ Onițŭ, Petru Nemțu, Simeonŭ Popŭ, Procopiu Ilieșŭ, Marcu Ilieni.

Sânte-jude, 26 Ianuarie st. n. 1888.

Vĕ urezŭ, D-le Redactorŭ, din inimă curată românéscă, ca Atotputerniculŭ Dumneḑeu sĕ vĕ lungéscă firulŭ vieții cu mulțĭ anĭ fericițĭ, ca sĕ putețĭ cu demnitate purta flamura națională și sĕ ajungețĭ și alŭ doilea jubileu și ḑi de bucuriă a prețuitei și iubitei nóstre „Gazeta Transilvaniei.“

Vinŭ cu totŭ respectulŭ a Vĕ trimite o coșarcă împletită de mine pentru păstrarea de scrisorĭ, orĭ altceva ce vețĭ voi, care mĕ rogŭ sĕ o primițĭ ca aducere aminte dela mine cu acea bunăvoință, cu care vĭ-o trimetŭ eu.

Petru Grama, învĕțătorŭ.

Oradea mare, 3 Ianuarie 1888.

Salutŭ cu mândria națională „Gazeta Transilvaniei“ cu ocasiunea jubileului și întregŭ bravulŭ personalŭ redacționalŭ.

Teodorŭ Pinter, juristŭ.

Sibiiu, 1 Ianuarie 1888.

Mamă „Gazetă“! Tu adĭ jubilezĭ. Dér pentru ce? Că m'ai născutŭ pe mine, n'ai nicĭ unŭ meritŭ. Nu-i meritŭ nicĭ că eștĭ de 50 de anĭ și ai încă toțĭ dințiĭ și măselele, pentru că 50 de anĭ ajunge orĭcine, decă din întêmplare nu móre mai nainte.

Totŭ meritulŭ tĕu e, că toțĭ cei ce au lucratŭ cu tine în viia desvoltăriĭ nóstre naționale, nu se deosebescŭ de alŭ tĕu:

„Caliculŭ.“

Brașovŭ, 21 Ianuarie 1888.

„Discusiunea de trei ḑile asupra *legii socialiste* 'mi-a făcutŭ o impresiune pĕtrundĕtóre, pentru că ea ne arată, ce adêncŭ este abisulŭ la a căruia margine amŭ ajunsŭ.“

Cuvintele aceste, ce le-a pronunțatŭ vestitulŭ conducĕtorŭ alŭ centrului, deputatulŭ *Windhorst*, în ședința de Lunĭ a parlamentului germanŭ, caracterisézā situațiunea anormală și periculósă în care se află adĭ imperiulŭ germanŭ, din causa mișcăriĭ social-democratice și a mĕsurilorŭ de represiune, ce se iau contra ei în modŭ progresivŭ de către ocârmuirea din Berlinŭ.

Scimŭ, că în Germania esistă de mai multŭ timpŭ o lege pentru înfrânarea socialiștilorŭ. Prin acésta lege s'a introdusŭ așa numita „mica stare de asediŭ“. S'au pusŭ marĭ pedepse de închisóre pentru lățirea de scrierĭ și tipăriturĭ socialiste. Dispozițiunile legei socialiste au și fostŭ esecutate cu rigoresitatea cea mai mare în tot imperiulŭ. Cu tóte aceste guvernulŭ vine acum din nou și cere dela parlamentŭ nu numai prelungirea numitei legĭ, ci și înăsprirea ei.

Pentru viitorŭ se cere sĕ fiă pedepsitŭ orĭ și cine, care a lățitŭ vr'o scriere oprită socialistă, pentru ântâia óră cu închisóre de doi anĭ, și decă se dovedesce că o face acésta ca profesiune sĕ fiă chiar *espatriatŭ*.

Propunerea de espatriare, făcută de guvernŭ în noulŭ proiectŭ de lege presentatŭ parlamentului, a produsŭ în totŭ imperiulŭ cea mai durerósă impresiune chiar și la aceia, carĭ suntŭ contrarĭ declarațĭ ai socialŭ-democrațilorŭ. Cei din partida imperiului, ca și cei din centru, ca și progresiștii, ca și naționalŭ-liberalii, ca și partida polonă s'au pronunțatŭ în contra înăsprirei legei socialiste prin mĕsura de espatriare.

„Espatriarea propusă, ḑise Bamberger, trebue sĕ apară fiă-căruĭ patriotŭ ca cea mai crudă pedépsă. La Romanĭ espatriarea era sinonimă cu pedépsa de mórte. Se pare că intențiunea guvernului este de a depărta cu ajutorulŭ disposițiunei de espatriare pe socialdemocrații din parlamentŭ. Dér tocmai ca contrarŭ alŭ lorŭ așŭ regreta decă li s'ar lua putința a profesa în publicŭ învĕțăturile lorŭ rĕtăcite și decă nouĕ ni s'ar lua putința de a-i combate“.

„Voimŭ sĕ combatemŭ socialdemocrația“ esclamă de altă parte Windhorst, „dér numai cu mijlóce *drepte*“.

Guvernulŭ bismarkianŭ înse nu face așa și deputații socialiștĭ din parlamentŭ avură satisfacțiunea de a-i da o aspră lovitură morală descoperindŭ uneltirile poliției secrete prusiane în Elveția.

Incă la începutulŭ desbaterei comunică deputatulŭ socialŭ-democraticŭ Singer, că în Elveția fiindŭ arestațĭ trei pretinșĭ socialiștĭ Schröder, Haupt și de Ehrenberg, s'a constatatŭ din mărturisirile lorŭ și ale martorilorŭ, că toțĭ trei au statŭ în serviciulŭ poliției din Berlinŭ, că agitau pentru „propaganda faptei,“ rĕspândeau scrierĭ socialiste și stau în legătură cu cei mai de frunte agitatorĭ socialiștĭ. Acésta se confirmă chiar prin atestatulŭ poliției și alŭ judelui instructorŭ din Zurich.

„De aici urméză“— ḑice Singer, —„că poliția prusiană prăsesce mai ântâiu crimele, contra cărora procede; presidiulŭ poliției din Berlinŭ stă în fruntea unei societățĭ internaționale de spionĭ, spre a ațâța la crime, cu carĭ voiesce sĕ îngrozéscă pe cetățenĭ!“

Lovitura acésta teribilă n'a putut'o paralisa ministrul Puttkamer, n'a fostŭ în stare sĕ rĕsfrângă argumentele deputatului Singer, ci a adusŭ numai ca escusare înainte, că cu ajutorulŭ poliției secrete cei din Berlinŭ au aflatŭ despre atentatulŭ plănuitŭ în palatulŭ de érnă alŭ Țarului. Unŭ „statŭ culturalŭ,“ ḑise ministrulŭ, are lipsă de „poliță secretă“, dér agențĭ provocătorĭ n'a susținutŭ Rusia nicĭodată. In fine a amenințatŭ pe judecătorii din Elveția, carĭ au comunicatŭ socialiștilorŭ secretulŭ, cu intervenirea cancelarului germanŭ.

Elvețianii nu i-au rĕmasŭ datorĭ cu rĕspunsulŭ ministrului Puttkamer. Ḑiarulŭ „Bund“ declară pe față, că poliția germană susține o mulțime de spionĭ în Elveția, pe carĭ îi plătesce bine, ca sĕ amenințe liniștea și ordinea ca agențĭ provocătorĭ, sĕ compromită țera și sĕ prăséscă anarchiștĭ pe cale artificială folosindu-se chiar de dinamită.

D-lŭ Puttkamer, adauge fóia elvețiană, însușĭ a trebuitŭ sĕ concéadă, că poliția din Berlinŭ susține asemenĭ agențĭ, carĭ nu sunt totdeuna ómenĭ de cinste. Prin urmare nu guvernulŭ germanŭ, ci Elveția are causă de a se plânge.

Aceste fapte și constatărĭ dau totă dreptatea lui Windhorst. Germania se află la marginea unei prăpastii îngrozitóre, de care nu-o vorŭ pute ferì mĕsurile draconice contra socialiștilorŭ, ci numai o procedere dréptă și cumpĕtată.

Respunsulŭ ministrului Tisza
la interpelările lui Helfy și Perczel.

Primŭ-ministrulŭ ungurescŭ a pusŭ mai întâiu în vedere deputațilorŭ, sĕ se feréscă d'a da credĕmĕntŭ telegramelorŭ și scirilorŭ ḑiaristice, care adesea suntŭ în contraḑicere unele cu altele, cum e și sgomotulŭ despre pretinse amestecurĭ și conflicte, pe care le întêmpină ministrulŭ de esterne la luarea decisiunilor politice. Cum că tóte acestea nu suntŭ adevĕrate, s'a spusŭ și prin ḑiare din locurile cele mai competente....

Când vedemŭ — continuà ministrul — că aci într'o formă, aci într'alta, ni se atrage atențiunea ca sĕ fimŭ cu băgare de semă, căcĭ credința nóstra în aliațĭ póte fi înșelată, și când pe de altă parte se chiamă atențiunea acelora sĕ fiă cu băgare de semă, căcĭ se póte înșela în noi, când odată se împrăștiă sgomotulŭ că voimŭ sĕ pactămŭ în mod unilateralŭ, altădată se observă, că acésta o are în vedere unulŭ seu altulŭ dintre aliații noștri: este peste putință sĕ ne înțelégă cineva, că trebue sĕ fiă în interesulŭ cuiva, ca sĕ turbure pacea seu celŭ puținŭ sĕ sguduie increderea reciprocă a membrilorŭ ei...

In fața acestorŭ împrăștierĭ de sgomote stă faptulŭ, că nu esistă nicĭ celŭ mai micŭ motivŭ ca cineva sĕ se pótă îndoi de buna credință reciprocă a puterilorŭ unite între ele pentru menținerea păcei și a siguranței lorŭ.

Cum că Rusia procedéză la o dislocațiune radicală a trupelorŭ sale, este destulŭ de cunoscutŭ, precum și că esecutarea acestui planŭ, conceputŭ mai de multŭ, s'a făcutŭ în timpulŭ din urmă pe o scară mai întinsă în direcțiunea granițelorŭ acestei monarchii.

Tocmai pentru aceea, fără d'a trage la îndoială declarațiunile pacînice ale M. S. împĕratului Rusiei, precum și in-

tențiunile sale bine voitóre și primindŭ chiar și interpretațiunile date din isvorŭ rusescŭ, care contestă, in ce privesce acele mișcări de trupe, ori ce tendință agresivă, avemŭ datoria d'a ne îngriji ca evitândŭ totŭ ce arŭ pute avé aparența unei provocațiuni, sĕ facemŭ totŭ ce reclamă siguranța granițelorŭ nóstre și destoinicia armatei nóstre.

Scopurile și principiile politicei nóstre esterne suntŭ cunoscute de către tóte puterile monarchiei și de către lumea întrégă. In acéstă privință m'am mai pronunțatŭ și s'a pronunțatŭ și ministrulŭ de esterne.

Ori cine scie, că noi pentru noi nu poftimŭ nici o estindere, contra tratatelorŭ, a influinței nóstre, nici estinderea teritoriului nostru, după cum ni se atribue acésta in modŭ mincinosŭ. Rĕmânêndŭ pe basa tratatelorŭ internaționale, dorimŭ înainte de tóte menținerea păcii, și în interesulŭ acesteia vom fi totdéuna gata de-a conlucra in sensŭ câtŭ se póte de conciliantŭ, alăturea cu celelalte puteri europene, pentru menținerea stărei corespundĕtóre tratatelorŭ.

Ministru încheiă dicêndŭ, că alianța triplă are caracterŭ defensivŭ și că, cu tóte elementele care împingŭ la certă și la resbelŭ, speră că se va menține pacea.

APELŬ

către toți alegĕtorii de partidulŭ națională română din cerculŭ electoralŭ alŭ Caransebeșului.

Din apelulŭ adresatŭ către alegĕtori și din scrisorile adresate către dieta țerii. Vĕ este binecunoscutŭ, că deputatulŭ nostru, D-lŭ generalŭ Traianŭ Doda, nici n'a întratŭ în dieta țerii, nici n'a depusŭ mandatulŭ de deputatŭ.

Noi cu toții amŭ aprobatŭ acestŭ pasŭ, și l'au aprobatŭ toți Românii din întrega țeră.

In înțelesulŭ legii însĕ, mandatulŭ deputatului nostru a încetatŭ și dieta țerii a otărîtŭ o nouă alegere de deputatŭ dietalŭ.

Acéstă alegere s'a pusŭ pe diua de Mercuri în 8 Februarie căl. n. (27 Ian. st. vechiu.)

In acéstă di totŭ alegĕtoriulŭ de partidulŭ nostru este datorŭ de a veni aicea la Caransebeșŭ la loculu de alegere și a'și da votulŭ pentru candidatulŭ nostru.

Înainte de alegere vomŭ ține adunare, ne vomŭ înțelege și vomŭ proclama de candidatŭ alŭ nostru pe acelŭ bărbatŭ, pe care ĭlŭ vomŭ afla vrednicŭ de principiile și de ținuta deputatului nostru de până aici.

Alegĕtorilorŭ! Arătați și acuma, că Vĕ cunósceți binele Vostru și aveți și hărnicia de a-lŭ apĕra. Nu Vĕ dareți amăgirei, folosiți-Vĕ și acumŭ de dreptulŭ ce Vi-lŭ dă legea, precum V'ați folositŭ totdéuna după buna Vóstră sciință și cunoscință.

In conferința din 1 Decemvre a. t. delegații Voștri și-au datŭ cuvêntulŭ, că vor păstra cu sfințeniă onórea națională și tradițiunile adevĕrată patriotice ale poporului român din cerculŭ nostru electoralŭ.

Astădi onórea cercului nostru însemneză onórea tuturorŭ Românilorŭ din întrega țeră!

Deputatulŭ nostru de până acumŭ, D-l generalŭ **Traianŭ Doda**, *și-a împlinitŭ datorința către țéră și poporŭ. Acum a sosită timpulŭ, ca și noi sĕ ne facemŭ datorința nóstră, pentru-că acum toți Românii cu neastempĕrŭ își îndreptă privirile spre noi. D-lŭ generalŭ* **Traianŭ Doda** *nu ne-a părăsitŭ nici când; nici noi nu-lŭ vomŭ părăsi nici-odată.*

Fiți deci tari în credința Vóstră; fiți uniți în inimile Vostre; țineți la olaltă precum ați ținutŭ totdéuna.

Nu căutați la timpulŭ celŭ greu de érnă; veniți cu toții la alegere, pentru-că în luptă grea se dovedesce trăinicia și hărnicia unui poporŭ. Nici unulŭ sĕ nu lipsescă dela datorința sa în acéstă di mare.

Veniți sĕ ne împlinimŭ cu sânțeniă datorințele nóstre de cetățeni și de Români adevĕrați și Dumnedeulŭ străbunilorŭ noștri va fi cu noi!

Caransebeșŭ, în 15/27 Ianuarie 1888.

Comitetulŭ centralŭ electoralŭ:

Mihailŭ Popoviciu, președinte. *Ioanŭ Popoviciu sen.*, *Stefanŭ Velovanŭ*, *Iancu Temeșŭ*, *Pavelŭ Magdescu*, *Ionŭ Ionașŭ*, notarŭ. *Ioanŭ Bartolomeiu*, *Ioanŭ Topalŭ*, *Ilie Curescu*, *Mihaiu Drăgălină*, *Ioanŭ Stoianŭ*, *Demetriu Popoviciu*, *Nicolae Nestoroviciu*, *Dr. Iuliu Olariu*, *Ioanŭ Pinciu*, *Ioanŭ Mihaiu*, *Iosifŭ Bălanŭ*, *Patriciu Drăgălină*, notarŭ.

SCIRILE DILEI.

Alegerea unui deputatŭ alŭ Caransebeșului la dieta ungurescă în loculu generalului *Traianŭ Doda*, care a fostŭ despoiatŭ de către dietă de mandatulŭ sĕu, s'a fixatŭ pe diua de 8 Februarie n.

Acum e rêndulŭ Românilorŭ sĕ dea cuvenitulŭ rĕspunsŭ.

* *

Cetimŭ în „Ellenzék“: „După cum se anunță din isvorŭ vrednicŭ de credință din Budapesta, *direcțiunea de finanțe din Clușiu se va strămuta la Sibiiu*, rĕmânêndŭ aici unŭ inspectoratŭ de finanțe constătătorŭ numai din câteva persóne. Precum se vede, Tisza — póte în urma unei ordinațiuni venite din locŭ mai înaltŭ — vrea sĕ facă Sasilorŭ concesiuni estra-ordinare. Una din aceste concesiuni este și strămutarea acestui mare și importantŭ oficiu. Decă este adevĕratŭ acésta, la tómnă va fi deja scrisŭ pe noulŭ și frumosulŭ palatŭ alŭ acestui oficiŭ: *„de csarendatŭ“*. Ar fi bine sĕ se strămute chiar și universitatea la Bistrița ori la Mediașŭ.“

Și ce atâta grije pe „Ellenzek“, ca și cum direcțiunea de finanțe s'ar transfera într'unŭ orașŭ din Asia și nu într'unulŭ din Ardealŭ!

* *

„Sieb. Volkfreund“ scrie în numĕrulŭ sĕu din urmă, că ministru-președinte ungurescŭ, în rĕspunsulŭ sĕu datŭ deputatului Meltzl, „a accentuatŭ *simțĕmintele binevoitóre ce le-a nutritŭ elŭ și guvernulŭ unguresců față cu Sasii.*“

„Kronst. Ztg.“ numesce acésta unŭ *lapsus calami* din partea fóiei săsesci „Sieb. Volksfr.“ Noi credemŭ că, după ce cunoscutŭ i-a fostŭ rĕspunsulŭ ministrului, e mai multŭ decâtŭ o scăpare de condeiu: se mână apă pe móra ungurescă, faptŭ de care mai târdiu va plânge amarŭ „Sieb. Volksfr.“ și compania.

* *

In anulŭ trecutŭ scolasticŭ *numĕrulŭ copiilorŭ din Clușŭ obligați a cerceta scóla* a fostŭ de 3254, adecă mai multŭ cu 219 ca în anulŭ de mai nainte. După confesiune numĕrulŭ totalŭ alŭ acestorŭ copii se împarte astfeliu; 1258 (38.66%) romano-catolici, 180 (5.54%) greco-catolici (adecă români); 7 (0.22%) gr. or. (asemenea români); de confes. helv. 1269 (38.97%); de conf. aug. 154 (4.73%); de conf. unitară 90 (2.16%) și de cea mosaică 306 (9.41%). Numĕrulŭ copiilorŭ din Clușŭ, cari nu numai suntŭ obligați, dér și cerceteză scóla, face 2901; din provincia se află la aceste scóle 1238 de copii. Scoli poporale se află în Clușŭ cu totulu 38; dintre aceste suntŭ confesionale 14 scoli elementare și 3 grădini de copii, celelalte suntŭ de statŭ, private etc. Inspectorulŭ se scóle se plânge contra scólelorŭ confesionale, dicêndŭ că suntŭ pré mici în proporția cu numĕrulŭ elevilorŭ.

Totdéuna plângeri contra scólelorŭ confesionale, fiindcă suntŭ îndesate de scolari, ér cele de statŭ mai multŭ góle! Convinge-se-va odată ministrulŭ dopurilorŭ de sticlă, că scólele de maghiarisare n'au trecere?

* *

Noulŭ intendantŭ alŭ *operei și teatrului naționalŭ ungurescŭ din Pesta*, ca sĕ le scape de deficitŭ și de fiascuri, a hotărîtŭ sĕ reducă personalulu subalternŭ: așa între altele baletistele vorŭ fi reduse dela 80 la vr'o 48.

Orice mĕsură e zadarnică, fiindŭ că — Pesta nu e ungurescă.

* *

In 19 Ianuarie n. s'a făcutŭ în comuna *Ciuc-Sânraiu* alegerea de primarŭ în presența solgăbireului Simon Sandor. Când însĕ solgăbireulu anunță alegĕtorilorŭ numele candidatului, deodată săriră asupra lui 180—200 de locuitori chefuiți de bĕutură, protestândŭ contra candidatului și strigândŭ, că lorŭ le trebue unŭ astfelŭ de primarŭ, care nu se teme de nimenea, și *care nu-și bate capulŭ nici cu solgăbirĕulŭ, nici cu notarulŭ, nici cu preotulŭ, nici cu Dumnedeu, și nici cu altă ceva.* Cerură candidatura unui Simon Sandor; pe cine nu va vota pentru elŭ promiseră că-lŭ va toca în capŭ. Solgăbireulŭ scăpă prin intrevenirea întregei gendarmerii din Ciucŭ-Sereda, dér întări ca primarŭ pe candidatulŭ sĕu, care primi numai 15 voturi. Partisanii candidatului poporului se abstinură dela votisare.

O nouă dovadă, că trăimŭ sub celŭ mai crassŭ absolutismŭ.

* *

In fóia oficială ungurescă găsimŭ unŭ nume: *Ionŭ Mirea* din *Bîrchișŭ* ori *Bîrcheșŭ* — scie-lŭ hahangu — care și-a schimbatŭ numele în „Sandor“.

Érăși vr'unŭ jidovŭ ori armenŭ ori cine scie ce streinŭ, cu nume românescŭ ia slujbă ungurescă.

* *

In dilele trecute, pe linia căii ferate *Vojtek-Bogșanŭ*, doi țĕrani, vrêndŭ sĕ trécă cu sania peste șine, fură striviți de unŭ trenŭ de marfă, care tocmai în acelŭ momentŭ venea pe linia.

Basme seu adevĕruri?

Corespondentulŭ din Bulgaria alŭ diarului „Times“ istorisesce, că pe timpulŭ unui banchetŭ la clubulŭ militarŭ din Filipopolŭ, unŭ funcționarŭ civilŭ pronunță câte-va cuvinte injuriose la adresa prințului Alexandru de Battenberg. Maiorulŭ Stefofŭ, care asista la banchetŭ, scoțêndŭ pe dată revolverulŭ sĕu, omorî pe funcționarulŭ, lăsându-lŭ pe locŭ.

O luptă corpŭ la corpŭ s'a încinsŭ atunci între ofițerii partisani ai prințului Ferdinand și între cei rĕmași fideli prințului de Battenberg. Au fostŭ mulți răniți din ambele părți.

Acestŭ incidentŭ a provocatŭ întârdierea mergerii la Filipopolŭ a prințului Ferdinand, care însĕ acum călĕtoresce prin Rumelia.

Decă adevĕratŭ e acestŭ faptŭ, atunci pe slabe baze stă tronulŭ prințului Ferdinand.

Balŭ în Blașiu.

Sâmbătă, în 11 Februarie st. n. a. c. se va da în sala „Hotelului Naționalŭ“ din Blașiu unŭ balŭ filantropicŭ în folosulŭ *„fondului pentru ajutorarea studenților sĕraci în casŭ de bólă“*.

Comitetul arangiator: Aronŭ Deacŭ, președinte. Nicolau Popescu, casarŭ. Ioanŭ F. Negruțiu, secretarŭ. Sebastianŭ P. Radu, Aureliu Florianŭ, Iacobŭ Mureșianu, membrii.

„FOILETONULŬ GAZ. TRANS.“

(1)

Orbulŭ din Chiriacŭ.

— Impresiuni de călĕtoriă. —

Dedicația d-nei Alecsandrina Nedelcovici.

Am lasatŭ pentru puținŭ prafulŭ Giurgiului și apucai drumulŭ dealungulŭ și după câteva césuri, așa pe 'nserate, me vĕdui în comuna Chiriacŭ.

Chiriaculŭ este o moșiă în care ori și cine își póte petrece. Câmpulŭ intinsŭ este intreruptŭ de văi și de coline, și de și arșița te superă, n'ai decâtŭ sĕ te abați într'o parte seu într'alta și te poți recori la umbra vr'unui stejar, căci lângă Chiriacŭ se află o mulțime de păduricĭ.

Decă ești vênătorŭ, n'ai decâtŭ sĕ pornesci de diminéță la bostanii Lipovenilorŭ, seu la uleele*) pândarilorŭ, seu sĕ te aședi pe marginea leselorŭ, la potecă, unde vulpea amăgesce paserile, când vre sĕ trécă prin răriștea stejarilorŭ, seu decă nu, n'ai decâtŭ sĕ alergi după prepelițele grasului, cari iesŭ din meiuri și din miriștea de grâu și cari cu sborulŭ lorŭ șugubiuțŭ înșélă pe vênătorulu nedibaci.

Intr'una din dile o luai cu cabrioleta la câmpŭ.

Era luna lui Iulie către sfêrșitŭ. Sórele ardea, ér caii cliposiau din pricina căldurei și erau în neastempĕrŭ, căci muscăria cea multă nu le mai da repaosŭ.

Cum eșii la largŭ, îmi rotii privirea în tóte părțile și voiam parŭ că sĕ vĕdŭ deodată totŭ ce cuprinde loculu, unde petreceam. Privirea mi-se stirbi prin pădurea ce-mi sta în față și fără sĕ me mai gândescŭ multŭ, mĕ hotării repede sĕ apucŭ într'acolo. Era caldŭ nu glumă și mi se părea că însa-și pădurea îmi face semnŭ și mĕ chiamă la sine ca sĕ mĕ scutéscă de zăpușala aerului.

In clipa când voiamŭ sĕ plecŭ, vĕdui, câtŭ colea în dreptam ea, o mulțime de copii jucându-se și între ei zării și o fetică, putea fi așa de noue ani.

Curiositatea este lucru mare: ea te impinge cu o nespusă tăriă către totu ce se ivesce în calea ta.

Astfelŭ eu cârnii cabrioleta spre céta de copii, îmi și uitasemŭ de pădure, dér nu mé apropiai bine de ei, când la o depărtare de vr'o sută de pași, zării o ridicătură, care la începutŭ mi se părŭ a fi unŭ mușunoi de pămêntŭ.

Pe aci șesulŭ era mărișorŭ; și când șesulŭ este mărișorŭ, astfelŭ de ridicături te isbescŭ în ochi așa, încâtŭ nu poți trece p'aci încolo, fără ca sĕ te întrebi, că óre ce va fi.

Uitându-mĕ cu mai multă băgare de sémă, distinseiu că acea ridicătură are pe dênsa și vestminte. „Ce sĕ fiă?“ mĕ intrebamŭ și îmi gândii, că trebue sĕ fiă o ciuhă, pusă anume pentru spaima pasĕrilorŭ, ce s'ar apropia de rĕstavele de porumbŭ.

Când ce sĕ vedi!

Fiindŭ aprópe de totŭ, spre marea mea mirare, nu era ciuhă, nu era mușunoi acea ridicătură, ci era unŭ flăcău așa între 19 și 21 de ani, unŭ flăcău însĕ, care sta nemișcatŭ.

— Bună diua băiete, — diseiu eu și sării din cabrioletă.

Pe când mĕ apropiamŭ de elŭ, acest băiețandru își întorse capulŭ și ascultă cu urechea. Intr'unŭ târdiu, după ce a rĕmasŭ câte-va clipe gândindu-se, dise de totŭ rarŭ și pronunțândŭ fiăcare cuvêntŭ cu multă băgare de sémă: „Cine ești d-ta?“.

Intrebarea îmi părŭ ciudată și póte așĭ fi esplicat'o cine scie cum, decă n'așĭ fi vĕdutŭ îndată că băețandrulŭ din fața mea era orbŭ.

Era orbŭ sĕrmanulŭ și amêndoi ochii erau coperiți cu gróse pelițe, cari îți înfățișau par'că doue bășicuțe pline cu fumŭ.

Orbulŭ se chiema Dumitru Vĕrtejan. Era îmbrăcatŭ în nisce pantaloni de pâslă négră croiți largi bulgăresce, încălțatŭ cu opinci, încinsŭ cu unŭ brâu albŭ de lână, în cămașe, și în capŭ cu căciulă. La brêu avea unŭ fluerŭ cu șése găurele, avea unŭ amnarŭ, deși nu fuma tutunŭ, avea o pungulită veche, de ale cărei baeri erau atêrnate nisce scoici mititele.

Atâta și nimicŭ mai multŭ.

După ce dĕdui „bună diua“ și după ce elŭ mĕ întrebă „cine sunt“, începŭ a'și mișca genele, cum și-le mișcă omulŭ care vede și doresce sĕ vĕdă și mai bine cu tóte că mi se pare, că orbulŭ își mișca genele, fiindŭ că-lŭ supĕra órecum sórele, care-i venia dreptŭ în pelițele, ce-i acopereau ochii. (Va urma.)

*) Stupi.

Prețulŭ întrărei: Pentru persónă 1 fl. v. a. Pentru familiă de trei membri 2 fl. v. a. Pentru familiă de peste trei membri 3 fl. v. a.

Inceputulŭ la $7\frac{1}{2}$ óre séra.

Oferte marinimóse se primescŭ cu mulțămită și se vorŭ chita pe cale diaistică.

Dare de semă și mulțămită publică.

(Fine).

Onoratului publicŭ, care a bine-voitŭ a lua parte la concertulŭ și petrecerea arangiată pentru unŭ scopŭ atâtŭ de sântŭ, în specie Domnilorŭ, carĭ avură bunăvoința a solvi peste prețulŭ ficsatŭ de întrare, și celorŭ, carĭ fără a lua parte la petrecere, contribuiră din singurulŭ motivŭ, spre a ne ajuta întru realisarea dorinței pentru edificarea unei biserici demne de a se aduce mărire lui Dumnedeu într'ênsa, li se esprimă cea mai profundă mulțămită.

Totŭ de odată ne ținemŭ de datorință plăcută a rosti mulțămita nóstră amabilei domnișóre Otilia Brendușanu din Blașiu și pre stimatului domnŭ Iacobu Mureșianu, profesorŭ de musica vocală și instrumentală totŭ din Blașiu, carĭ ambii concertară în piano forte, precumŭ și pre stimatului domnŭ Virgiliu Brendușianŭ iuristu absolutŭ, care s'a produsŭ în violină acompaniatŭ pe piano de domnișóra Otilia Brendușianŭ, toțĭ cu unŭ atare resultatŭ și efectŭ asupra publicului numĕrosŭ, încâtŭ secerară cele mai frumóse laude din partea aceluia și chiar și din partea streiniloru versațĭ în arta musicei.

Cu multă plăcere amintimŭ și numele D-lui Georgiu Simu, clericŭ absolutŭ și universitariu în Clușiu, care prin declamarea esecutată cu rară desteritate și multŭ spiritŭ a unei poesii a lăsatŭ publicului o dulce amintire de diua în care a venitŭ se-șĭ afle o petrecere inocentă.

Asemenea priméscă cea mai căldurósă mulțămită tinerii concertanțĭ în corŭ, carĭ prin piesele esecutate cu multă precisiune și simțemêntŭ, produseră cele mai plăcute impresiunĭ în totŭ publiculŭ, care i-a ascultatŭ cu mare atențiune și plăcere.

M.-Ludoșiu, în 26 Ianuarie 1888 s. n.

Nicolae Solomonŭ, președinte. **Vasilie Moga**, cassaru.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.")

Sofia, 2 Februarie. Sgomotulŭ despre formarea unorŭ noue bande de insurgenți în apropierea Adrianopolului se declară ca neîntemeiatŭ.

Lemberg, 2 Februarie. Scirea lui „Pester Lloyd:" *După sciri sosite din Varșovia, cu tóte că timpulŭ e nefavorabilŭ, se construescu în tótă graba chiar și în cele mai micĭ orașe din Polonia rusescă casarme și case de berne (Blockhäuser). Se continuă cu zelu și cumpărările de cai.*

DIVERSE.

Dile critice suntu în urma prorociei Dr. Rudolf Falb în anulŭ curentŭ următórele: 12 și 27 Februarie, 12 și 27 Martie, 11 și 26 Aprilie, 29 Mai, 9 și 23 Iulie, 7 Augustŭ, 20 Septemvre, 5 Oct., 4 Noemvre și 3 Decemvre. Pentru tóte aceste dile se profețescŭ furtunĭ și cutremure de pămêntŭ.

Divorțŭ baronescŭ. Mare sensațiune a făcutŭ în Pesta scirea, că baronesa Otilia Bornemisza, fica milionarului Heinrich de Schosberger, a înmânatŭ cerere de divorțŭ contra bărbatu-sĕu br. Paulŭ Bornemisza. Ca motivŭ se aduce antipatia ce o au ambii unulŭ cătră altulŭ, Br. Bornemisza, care se trage din familiă nobilă ardeleană, se va duce după despărțire la America, ca sĕ trăiască acolo ca farmer (arendatorŭ.)

Dragostea dinteiu n'are căpĕtâiu. Ernst Possart s'a căsĕtoritŭ în Broohlyn lângă New-York érășĭ, a treia óră, cu soția sa, născută Deinet, de care se divorțase (despărțise) de douĕ orĭ.

Strigoiu. Din Belgrad se scrie cu data 12 Ianuarie: In dilele gerose din urmă poliția a găsitŭ într'o stradă din Belgradŭ pe unŭ omu înghețatŭ; după órecare încercărĭ de a-lu redeștepta, s'a credutŭ că e mortŭ. Rudele au pregătitŭ totulŭ pentru înmormêntare și plecară cu mortulŭ prin orașŭ spre cimitirŭ, când deodată, afară pe câmpŭ, vizitiulŭ carului mortuarŭ oprì caii și adresându-se cătră preotŭ îi spuse, că aude pe celŭ din cosciugŭ bătêndŭ și rîcăindŭ. Popa și ceilalțĭ se apropiară și când audiră și ei bătăile din cosciugŭ o luară la fugă cu popa în frunte. In Serbia e forte lățită superstiția despre strigoii numițĭ *vampirĭ*. Se crede, că mai alesŭ cei morțĭ repede reînviază, spre a face rĕu vecinilorŭ și rudeloru în viețā. Vizitiulu dricului se întórse spre orașŭ, se oprì la o secțiă și făcu cunoscutŭ casulŭ. Capaculŭ cosciugului fu ridicatŭ și dinăuntru se audiră îndată înjurăturĭ și protestărĭ energice din partea pretinsului mortŭ, care se plângea, că vorŭ sĕ-lŭ îngrópe de viu fără cercetare. Poliția declară, că treba este a spitalului și bietulŭ creștinŭ trebuì sĕ rĕmânŭ totu în cosciugŭ până la spitalŭ, unde în fine fu luatŭ în îngrijire. Acestŭ pretinsŭ vampiru beuse prea multŭ cu alțĭ prietinĭ în acea seră fatală, apoi cădêndŭ pe stradă a rĕmasŭ pe locŭ amorțitŭ. Scuturătura dricului l'a readusŭ între cei vii.

Mijlocŭ pe apĕrare contra frigului. Chinezii, carĭ trăescŭ în Berlinŭ, îșĭ apĕră urechile de frigŭ într'unu modu caracteristicŭ. Unei foi din Breslau i se scrie în acéstă privință din Berlinŭ: După câteva dile mai calde, s'a făcutŭ érășĭ frigŭ, și acesta a datu Chinezilorŭ aflătorĭ în Berlinŭ ocasiune pentru o invențiune ciudată. *Ei îșĭ portă adecă urechile în cutii de hârtiă-cartonŭ!* Naturalŭ că acestea suntŭ construite după gustulŭ țĕrei lorŭ: coperișulu, cam douĕ treimĭ din suprafața unui cercŭ, este înbrăcatŭ cu catifia negră, zugrăvită cu florĭ pompóse în cele mai vii colorĭ. (La urechĭ marĭ coperișulŭ portă buchete întregĭ.) Păretele lateralŭ este îmbrăcatŭ cu mătase albastră și întrega cutia este căptușită cu blană, care ese afară pe buca obrazului și formeză unŭ felu de barbă-favorite, ce de altmintrelea Chinesii nu portă. De asemenea din causa frigului portă ochelarĭ încadrați nu în metalŭ, ci în cornŭ (osŭ) și țestŭ, vedĭ bine că în dimensiunĭ corespundetóre mai marĭ. Când vedĭ pe unŭ Chinesŭ astfelŭ decoratŭ mergênd pe stradele Berlinului, și încă în costumulu seu naționalŭ ca unŭ halatŭ, care încă e înpestrițatŭ cu cele mai diferite colorĭ, e cu neputință sĕ nu pufnescĭ de rîsŭ. Berlinezii însĕ s'au dedatŭ cu ei.

Cânii de resboiu s'au întrodusŭ acum în Francia într'adevĕru în regimente ca elemente militare. Despre modulŭ, cum se instrueză aceștĭ cânĭ pentru scopurile lorŭ, scótemŭ din numĕrulŭ celŭ mai nou alŭ diarului *„France Militaire"* câteva amĕrunte interesante: Fiecare compania din regimentŭ capĕtă celŭ puținŭ unŭ câne de rassă mare. Aceștĭ cânĭ se ținŭ în curțile casarmelorŭ și pe când suntŭ purtațĭ da găitane, nutrițĭ și tractațĭ amicalŭ de soldațĭ în *uniformă francesă*, pe atuncĭ suntu sumuțațĭ la soldatii îmbrăcațĭ în *uniforme prusiene* de diferite arme. Aceștĭ soldațĭ jidărescŭ cânii pană la estremŭ; der fiindŭ ținuțĭ strîns de sforĭ, nu potu face nimica soldațilorŭ pseudo-prusianĭ. După câteva sĕptĕmânĭ de esercițiu, cânii suntŭ dușĭ afară la serviciulŭ practicŭ alŭ anteposturilorŭ trupelorŭ în terenu. Fiecare antepostŭ principalŭ capĕtă unŭ câne. După câtva timpŭ ese din tufișu seu din dosulu valului terenului o figură în uniformă prusiană într'o depărtare de vr'o sută de pașĭ, cânii latră și acuma nefiindŭ ținuțĭ de sforĭ, se repedŭ cu furiă asupra figurei, pe care o mușcă crudŭ cu dinții și o sgărie cu ghiarele. Din norocire figurile atacate în chipulŭ acesta nu suferŭ nicĭ unu rĕu, căcĭ suntŭ numai nisce păpușĭ de lemnŭ îmbrăcate în uniforme prusiane. Nu este acestŭ felŭ de instrucțiune militară o ideă încântătóre? Câte nu se vorŭ mai scorni, pentru ca sĕ se facă mai simplă purtarea modernă a rĕsboiului?

SCIRĬ ULTIME.

Viena, 1 Februarie. Diarele „Pester Lloyd" și „Post" din Berlinŭ afirmă că Rusiu continuă cu pregătirile sale militare, cu tóte asigurările pacifice ale Țarului, și dicŭ că Germania și Austro-Ungaria suntŭ datóre sĕ se întărescă la timpŭ în contra rĕsboiului ofensivu ce pregătește Rusia.

„ALBINA" institutŭ de creditŭ și de economii.

Filiala Brașovŭ.

Conspectulu operatiunilorŭ de cassă în luna Ianuarie 1888.

Intrate:

Numeraru cu 31 Dec. 1887 fl.	14,710.44
Depunerĭ	89,941.20
Cambii rescumpĕrate	116,044.46
Conturĭ curente	9883.24
Imprumuturĭ pe producte	5027.36
Imprumuturĭ pe efecte și alte împrumuturĭ	1507.—
Monetă	4910.75
Interese și provisiunĭ	2521.62
Comisiunĭ	3302.41
Diverse	2801.03
	fl. 250,649.51

Eșite:

Depunerĭ fl.	84,177.10
Cambii escomptate	95,760.80
Conturĭ curente	28.757.66
Imprumuturĭ pe producte	5790.36
Imprumuturĭ pe efecte și alte împrumuturĭ	7050.—
Monetă	7953.86
Interese și provisiunĭ	232.79
Comisiunĭ	1265.28
Diverse	4200.23
Spese și salare	876.80
Numeraru cu 31 Ian. 1888	14,584.63
	fl. 250,649.51

V. Bologa, m. p. dirigentŭ. **N. P. Petrescu**, m. p. adjunctŭ.

V. Gămulea, m. p. comptabilu.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 1 Februarie st. n. 1888.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.44	Vend.	8.46
Argintu românescu	„	8.40	„	8.43
Napoleon-d'orĭ	„	10.—	„	10.02
Lire turcescĭ	„	11.30	„	11.35
Imperialĭ	„	10.30	„	10.33
Galbinĭ	„	5.88	„	5.92
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble Rusescĭ	„	109.—	„	110.—
Discontulu	$6\frac{1}{2}$—8% pe anu			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 1 Februarie st. n. 1888.

Renta de auru 5%	96.05
Renta de hârtia 5%	83.25
Imprumutulŭ căiloru ferate ungare	148.75
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	94.75
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune)	124.50
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	103.75
Bonurĭ rurale ungare	103.75
Bonurĭ cu clasa de sortare	103.75
Bonurĭ rurale Banatu-Timișu	103.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.50
Bonurĭ rurale Transilvane	103.70
Bonurĭ croato-slavone	103.—
Despăgubirea pentru dijma de vinu ungurescu	99.50
Imprumutulu cu premiulu ungurescu	118.50
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	122.75
Renta de hârtia austriacă	78.20
Renta de argintu austriacŭ	80.15
Renta de auru austriacŭ	108.15
Acțiunile băncei austro-ungare	868.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungur.	272.—
Acțiunile băncei de creditŭ austr.	269.20
Argintu —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.97
Napoleon-d'orĭ	$10.01\frac{1}{2}$
Mărcĭ 100 imp. germane	62.15
Londra 10 Livres sterlinge	126.60

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

(2

DUMNEDEU E TATALU TUTURORŬ.

Novelă.

Biata femeia stînse lumina și se încerca sĕ dormă, der îndeșertŭ.

„Dómne, de nu i-s'ar întêmpla ceva!" cugeta întru sine și se ruga lui Dumnedeu necontenitŭ.

„Oare ce sĕ fiă asta?" se întreba pe sine, „căcĭ și de altă dată a mersŭ, der nicĭ-odată nu am fostŭ așa de neliniștită ca și acuma?" Singurŭ bóla ei sĕ fi fostu pricina la acesta — căcĭ bóla îlŭ face pe omu adeseorĭ atâtŭ de indispusŭ, orĭ — póte vre-o presimțire?

Micuțele fetițe îndată ce diminéța se deșteptară întrebară de bunulŭ lorŭ tată.

— S'a dusŭ la munte, — le rĕspunse mama loru.

— Pentru ce s'a dusu la munte? — întrebà fetița cea mai mică, abia de 5 anĭ, Emilia.

— Se aducă plutele în josŭ de acolo, — rĕspunse mama.

— Pentru ce'sŭ plutele acelea mamă?

— Facŭ ómenii case din ele.

— Der noi ave-vomŭ case nouĕ?

— Nu, draga mamei, plutele nu suntŭ ale nóstre, ci ale baronului.

— Atuncĭ pentru ce nu s'a dusŭ baronulŭ după ele, decă'su ale lui? — dise blondina Hortensia.

— Pentru-că baronulŭ plătesce pe tatălŭ teu, ca sĕ'i facă dênsulŭ treburile.

— Der tatii baronulŭ îi plătește?

— Da, copila mea.

— Der baronului cine'i plătește?

— Lui i-a datŭ Dumnedeu banĭ mulțĭ.

— Apoi tatii pentru ce nu i-au datŭ?

— Tacĭ, dragă, dise mama — voia lui Dumnedeu nu o potŭ sci ómenii; tóte suntŭ bune precum le-a datŭ Dumnedeu.

Fetițele încetară de a mai vorbi, după ce mica Emilia întrebà încă odată pe mamă-sa:

— Pentru ce nu mănâncĭ mamă?

— Nu sunt flămândă; mâncațĭ numai voi, — rĕspunse ea.

Intre aceste sosì servitórea dela curtea baronului, ca sĕ ducă pe Hortensia sĕ se jóce cu fetița aceluia, care era de aceeașĭ etate.

— Pentru ce nu a venitŭ și Olivia cu tine? — întrebà Hortensia pe servitóre.

— Inbracă-te degrabă și du-te, nu totŭ întreba atâta; der sĕ te porțĭ, drăguță, frumosŭ, — îi dise mamă-sa.

In diua următóre, când ședea mama cu fetițele la masă, se aude apropiându-se o trăsură. Se scólă repede ca fulgerulŭ dela masă și se apropiă de feréstră.

— Numai Ionŭ a venitŭ, póte că tatălŭ vostru va veni pe plute, — dise ea.

Ionu deshamă caii, și se duse apoi în casă ca sĕ spună ce a disŭ stăpânu-sĕu.

— Domnulŭ a disŭ, că o sĕ vină mâne pe plute; pe mine însĕ m'a trimisŭ de pe munte îndĕrĕtŭ.

— Nu i-a fostŭ rĕu pe drumŭ? — întrebà stăpână-sa.

— Nu, mulțămimŭ lui Dumnedeu, — rĕspunse servitorulu.

— Ione, cum e muntele? — întrebà Emilia.

— Cum? D'apoi verde! cum sĕ fiă?

— E verde zăpada pe acolo? întrebară fetițele deodată.

— Nu zăpada, ci bradii suntŭ verdĭ.

— Der pentru ce se numescŭ munțĭ?

— Pentru-că suntŭ înalțĭ și multă zăpadă pe ei.

— Cum este zăpada? — întrebà Emilia.

— Cum? D'apoi albă, cum sĕ fiă?

— Pentru ce ai disŭ der, că muntele e verde?

— Bradii suntŭ verdĭ, zăpada pe ei e albă; ce me întrebĭ atâta?

După acestea fetițele începură a vorbi între ele, că ce le-a aduce tatălŭ lorŭ de pe munte.

— Nuia, de vețĭ fi rele, — dise mama în glumă.

— Nuia nu'mĭ trebuie, — rĕspunse Hortensia.

— Eu nu voiu fi rea — continuà Emilia.

Trecu și diua acesta încetŭ și monotonŭ.

Mama fiindŭ cam bolnavă, se culcà puținŭ după prândŭ, ca sĕ se recreze.

(Va urma.

Nr. 7374 ex 1887.

Publicațiune.

Din interesulu siguranței publice, a averei și a persónei, a aflatŭ subscrisulŭ căpitănatŭ de consultŭ, ca cu 4 Februarie a. c. se interdică cerșitulŭ pe întregulu teritoriu brașoveanŭ. Pentru ca lipsa cerșitorilorŭ din nou conscriși și aparținětorĭ comunei orășenescĭ Brașovŭ sě se pótă și de aicĭ înainte acoperi prin milosteniile date de către publicŭ, s'au provocatŭ prin subscrisulŭ căpitănatu toțĭ posesorii de prăvălii, carĭ mai multu au fostŭ molestațĭ în fie-care Sâmbătă de către cerșitorĭ, ca pe cale de subscripțiune sě signeze anumite sume de milostenii. Provocarea acésta a avutŭ unu resultatŭ de totŭ îmbucurătorŭ, deórece subscripțiunea representă peste 1000 fl. anualmente. Totușĭ înse pentru ca ajutorarea acestorŭ cerșitorĭ se aibă unŭ succesŭ mai mare, apeléză subscrisulŭ căpitănatŭ la marinimositatea întregului publicŭ cu aceea recercare, ca milosteniile carĭ se intenționéză de a se da, se se depună seu la centrala poliției seu în expositurile din suburbii, unde se află spre acestŭ scopŭ cutii pentru păstrarea acestorŭ milostenii.

Astfelŭ de sume se vorŭ împărți între cerșitorĭ de către subscrisulŭ căpitănatŭ în tótă sĕptĕmâna (Sâmbăta).

Brașovŭ, 26 Ianuarie 1888.

3c,3—3 **Căpitănatulŭ orășenescŭ.**

Nr. 13724 ex 1887.

PUBLICAȚIUNE.

In puterea Inaltei aprobărĭ esprimate prin ordinațiunea Inaltului Ministerŭ regescŭ ungur. de interne ddto 26 Noemvrie 1887. Nr. 76.289 IV g. se va vinde, pe cale scripturistică de oferte, mai multŭ oferentului, edificiulŭ folositŭ mai înainte ca spitalŭ militarŭ, din ulița căldărarilorŭ Nr. 523.

Referitórea pertractare publică de oferte se va ținea *Joi, în 16 Februarie 1888*, după prândŭ la 3 óre, în biroulŭ oficiolatului orășenescŭ economicŭ cu care ocasiune se vorŭ deschide și ofertele ascernute. Condițiunile de oferte se potŭ esamina de fie-cine în amintitulŭ birou în decursulŭ órelorŭ oficióse.

Ofertele sigilate și provědute cu unŭ timbru de 50 cr. au ca sě se aștérnă în amintita ḑi celŭ multŭ până la 12 óre la prândŭ d-lui primarŭ Franciscŭ de Brennerberg.

Ofertulŭ trebue sě fie provědutŭ cu unŭ vadiu de 10% din suma oferată ca prețŭ de cumpěrare. Vadiulŭ sě póte constea din banĭ seu hârtii de prețŭ; ofertulŭ are sě conțină dechiarațiunea, cumcă oferentulŭ cunósce condițiunile de ofertŭ și acele contractuale și că se supune lorŭ pe deplinŭ.

Realitatea, ce are sě se vêndă, este prețuită de către oficiolatulŭ orășenescŭ pentru clădiri cu 25.000 fl. și la cerere se póte vedea în fiecare timpŭ pe lângă intervențiunea oficiului orășenescŭ economicŭ, la care se află și cheile.

Brașovŭ, 14 Ianuarie 1888.

1c,3—2 **Magistratulŭ orășenescŭ.**